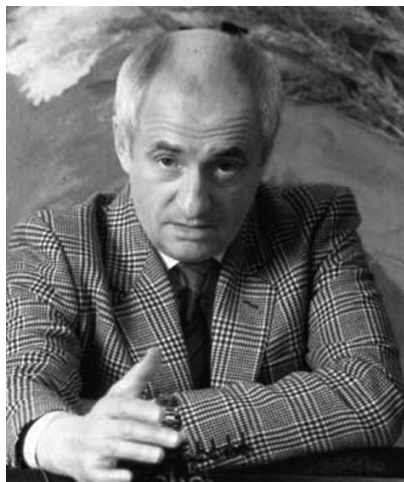

ЗАХАРОВ Марк Анатолійович (Захаров Марк Анатольевич; 13. 10. 1933, Москва — 28. 09. 2019, там само) — російський режисер, сценарист, театральний діяч, педагог. Професор. Народний артист СРСР (1991). Народний депутат СРСР (1989–91). Державні премії СРСР (1987), РФ (1992, 1997, 2002), премія ім. К. Станіславського (1995). Повний кавалер ордена «За заслуги перед Вітчизною» (1997, 2003, 2008). Закінчив Державний інститут театального мистецтва (нині Російська академія театального мистецтва, Москва, 1955; викладачі І. Раєвський, Г. Конський, П. Леслі), де й викладав від 1983. Працював у Пермському драматичному театрі (РФ, 1955–59). У 1959 переїхав до Москви, де до 1973 працював у театрах ім. М. Гоголя,

мініатюр, сатири. Від 1973 — головний режисер Театру ім. Ленінського комсомолу (від 1991 — театр «Ленком», Москва). Режисер стрічок «Бенкет під час чуми» (1975), «Дванадцять стільців» (1976), «Будинок, який побудував Свіфт» (1982; усі — творче об'єднання «Екран»), «Звичайне диво» (1978, автор сценарію), «Той самий Мюнхгаузен» (1979; обидві — «Мосфільм»), «Юнона і Авось» (1983, Держтелерадіо СРСР; 2002, кіностудія «Профіт Арт»), «Формула кохання» (1984, «Мосфільм», творче об'єднання «Екран»); фільму-вистави «Блазень Балакірев» (2002, кінокомпанія «КіноМост»). Сценарист фільмів «Біле сонце пустелі» (1969, «Мосфільм», «Ленфільм», співавт.), «Зірка принадливого щастя» (1975, «Ленфільм»; обидва — режисер В. Мотиль), «В'язень замку Іф» (1989, режисер Г. Юнгвальд-Хількевич, [Одеська кіностудія художніх фільмів](#)). Президент Міжнародного фонду ім. К. Станіславського (від 2000). Автор книг «Контакты на разных уровнях» (1988), «Суперпрофессия» (2000; обидві — Москва).

Основні вистави

«Кар'єра Артуро Уї» Б. Брехта (1964, співавт.), «Доходне місце» О. Островського (1967), «Автоград-XXI» Ю. Візбора, М. Захарова (1973), «Тіль» Г. Горіна (1974), «Юнона і Авось» А. Вознесенського (1981), «Оптимістична трагедія» В. Вишневського (1983), «Три дівчини у блакитному» Л. Петрушевської (1985), «Чайка» А. Чехова (1994), «Варвар і єретик» за Ф. Достоєвським (1997), «Містифікація» за Н. Садур (1999).
[В. М. Войтенко](#)

Бібліографічний опис:

Захаров Марк Анатолійович / В. М. Войтенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15800>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).